

CAPVESPRE

L'ANHEL D'APROFUNDIR EN EL SENTIT DE LA VIDA

INICI

PRESENTACIÓ

CAPVESPRE

DIA A DIA

CARTES CÍVIQUES

PROCÉS

LECTURES

PAISATGES

PENSAMENTS

SOBRE MI

LLIBRES

"El exilio de Dios"

CERCA ...

POSTED BY: JAUME 7 JULIOL, 2017

Capvespre

AQUEST BLOC

El bloc [Capvespre](#) cerca el sentit de la vida des del silenci interior, tot contemplant la Bellesa i la Bondat que són pertot, malgrat la presència pertinaç del Mal. Hi trobareu les seccions **Capvespre** (amb temes de caire personal), **Dia a dia** (com una finestra amb vistes al món de fora), **Procés** (sobre l'itinerari cap a la independència de Catalunya) i **Paisatges** (amb reportatges dedicats a llocs que he visitat). **Lectures, art i exposicions** és la secció dedicada a cultura mentre que a **Pensaments** penjo unes idees captades al vol a l'espera, potser, d'una

El bisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, en la missa celebrada a la parròquia de Sant Joan Baptista del Fondo, en els 50 anys de la inauguració del temple

He llegit el darrer llibre de Lluís Duch, monjo de Montserrat, *El exilio de Dios* ([Fragmenta editorial](#))

2017), de petit format i amb només 90 pàgines, i confesso que m'ha atrapat. És el títol, el que primer m'ha atret (venint de l'autor del qual uns mesos enrere vaig llegir *Un extraño en nuestra casa* – referint-se a Déu–), que tant em va impressionar, sobre tot pels capítols dedicats als teòlegs jueus de després de l'holocaust. El llibret que acabo de llegir té tres apartats. El primer –*La crisis*

de Dios en nuestros días–, és el que més m'ha colpit, perquè respon a la pregunta que molt sovint em faig: per què persones de formació cristiana i d'una vida de creients quan eren joves, avui no diré que no tinguin una certa fe “en alguna cosa”, però s'han allunyat de Déu, del Déu “catòlic” o “personal?” Els altres dos capítols –*El retorno de la gnosis i Lo imprescriptible cristiano*– m'han impactat menys, l'últim no perquè el tema no m'interessi moltíssim, sinó perquè m'ha semblat que el tracta massa teòricament.

La primera idea forta del llibre és la de l'esfondrament que ha experimentat el món religiós. “*Con el advenimiento de la 'modernidad psicológica' se acentuó el desmoronamiento del edificio religioso monárquico-tradicional, cuya demolición ya habían iniciado, sobretudo en Francia e Inglaterra, los ilustrados del siglo XVIII*”. La conseqüència d'aquest fenomen és “*la presencia cada vez más manifiesta de una religión a la carta*” (adaptada a les necessitats i al gust de cadascú). Les persones en les que penso creuen “en alguna cosa”, en una certa transcendència, una fe vaporosa en la que el Déu personal s'ha esvaït. Més enllà de la vida prosaica, admiren en certa manera i reten culte a la bellesa, a la bondat; els més sensibles a dalt de tot hi posen l'amor i la solidaritat. Mantenint-se l'Església en la tradició i en el llenguatge i maneres de sempre “*sufre un gravísimo y empobrecedor proceso de 'exculturación', que suele afectar casi con la misma fuerza al clero y a los laicos*”. Lluís Duch escriu que l'Església “*ha distorsionado gravemente, casi pervertido de raíz, el mensaje evangélico*”, convertint

elaboració més entretinguda. En resum, el bloc és un exercici personal de memòria i reflexió, que escric pensant també en els possibles visitants.

E A LA MEVA
NEWSLETTER

Nom
Cognom
El teu e-mail

Subscriu-te

ENTRADES RECENTS

El blog, a punt 10 juliol, 2017

“El exilio de Dios” 7 juliol, 2017

Can Zam: el debat escamotejat 5 juliol, 2017

Núria, les escoles són nostres! 27 juny, 2017

Identitat territorial 26 juny, 2017

COMENTARIS RECENTS

fina miralles en El bloc de Jaume P. Sayrach

fina miralles en Núria, les escoles són nostres!

Joaquim Muñoz Vela en Núria, les escoles són nostres!

